

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

M ante VR & VS

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Iamdudū mulio virga. i. mulorū ductor. Mul-
lus cū gemino l. genus est piscis: quē alas bar-
bonē vocāt: q. apud grēcos μολόσ cum y
grēco scribit. Ideoq; grēcū qdaz volūt esse vo-
cabulū. At yō Fenestella: Plinio referēte a mul-
leorū colore cognōiatū tradidit. neq; ab eo qd
est mollis molle deriuat: vt cū Catho. Vgutio
sōniauit. Iuue. sary. iij. Mullū sex milib; emit.
Mulleus cū duplicato l. scribit. Mullei (ingr Fe-
stus) calcei regū erāt albanorū: & post patricio-
rū a millādo (vt ait) hoc est suēdo dicti: nō autē
a mille: vt cū Catholico somniauit Vgutio

M ante VN

Munda oppidum. Require in dictione mundus.
Mundicia & mūdiciēs in vno scato dici potest.
Mundiciēs. Require in dictione mundicia.
Mūdus auctore Pōpe. appellat cēlū. terra. mare
aer. ornat muliebris: & si p muliebri ornatu
neu. gñe mundū declinari p̄cipiat Vgu. q. etiā
ad id pbandū: mēdosum affert exēplū. Varro
de ling. lati. Mūdus muliebris dictus est a mū-
dicia ornat. Mūda oppidū est Hispaniē. de q
Luca. Vltima funesta cōcurrant p̄lia munda.
Munero muneras. & muneror depo. vsurpat:
auctōrib; Diomede: Nonio: Prisci. Horati.
Muneretur te Priape affecto.
Muneror. Require in dictione munero.
Mungo mūgis. & mungor depo. vsurpat: teste
Marcel. Catonē inducēte dicentē de liberis edu-
candis. Neq; emunguntur libertatem
Mungor. Require in dictione mūgo
Monychi. Regre in dictione monycha.
Munychium. Require ibidem

M ante VR & VS

Muria cū vnico r & latino: Syrum est vocabu-
lū: teste Acrone sup sermo. xiiij. Horati. Neq;
ab eo q est murus descēdit. ga. l. oleo ster. p mu-
ro: vt cū Catho. ridiculus somniauit Vgutio:
erat apud antiquos gen⁹ liquaminis: quod ex
thymo pisce cōficiēbatur. Persius. Tingit olus
siccū muria vaser in calice empta. Muries hui⁹
muriei eadē scriptura sal dē in pila tunsūm: &
in ollam fictilem cōiectum & in furno pcoctū:
vt scribit Festus. Quo dehinc (vt ait) in aquam
misso vestales virgines in sacrificio utebant.
Muries. Require in dictione muria.
Murilegus. Require in dictione musio
Murmur tā maf. q neu. gñis est: testibus Capro
Probo: Prif. Hiero. in loāne. c. vij. Et murmur
multus erat de illo in turba. Vir. Et nemorum
crebescere murmur. Et format dinutiue mur-
murillū: teste Nonio. Vnde Plau. ait in ruden-
te. Nolo ego murmurillū neq; susurrū fieri.
Murmurillū. Require in dictione murmur.
Murmurillo. Require in dictione murmuro
Murmuro ras. & murmuror depo. vsurpat. &

ab eo qd est murmurillū: fit murmurillo mur-
murillas. Hierony. in lib. numerorū. cap. xiiij.
Igit vociferās omnis turba fleuit nocte illa: &
murmurati sunt cōtra Moysen & Aaron cun-
cti filiū israel. Et in euāgelio Lucē legi. Et cū vi-
derēt omēs murmurabāt dicētes: q. ad homi-
nem peccatorē diuertisset. Plau. Quid murmu-
rillas tecū: & te discrutias. Muginor depo. idē
scat quod & murmuror: vt etiā interpretat No-
nius illud Lucillij lib. vij. Muginamur: moli-
mur: subducim⁹. At yō Fest⁹ muginari (ingr)
est nugari: & quasi tarde conari: qd magis pla-
ceret: & interpretationi dicti Lucilliani aptius con-
uenit. Musio cū duplicato s: etiā p murmuro
ponit: auctōrib; Festo & Nonio. Enni⁹. Alpe-
ctabat virtutē legionis suę: expectās si mussita-
rent. Mussare item tacere scat. Enni⁹. Nō decet
mussare bonos. i. tacere: interprete Festo. Rur-
sus mussare fr dubitare. Vir. Mussat rex ip̄ela-
tinus. Quos generos vocat. i. dubitat: vt expo-
nit Serui⁹. Mussare: vereri. Vir. li. gñei. xi. Cun-
cti se scire fatentur. Quod fortuna ferat populū:
sed dicere mussant. Mussare: queri. Vir. li. p̄la-
to. Flent mesti: mussantq; patres. Inter mussa-
re autē & murmurare hoc distare tradit Noni⁹
q. mussare hominē est occulte: qd & pressa voce
loquētiū: qd celatū velint. Murmurare (vt ait)
maioris soni est: & ad tumultū p̄ximi: dicente
Vir. geor. i. Et resonātia lōge. Littora misceri:
& nemorū: in crebescere murmur.

Murmuror. Regre in dictione murmuro.

Murus & mcerus cū ce diph. in vno scato did-
pōt: teste Serui⁹ sup lib. x. gñei. Vñ Vir. li. p̄la-
to ait. Atq; ipsis p̄lia miscant. Aggerib; mero-
rū: p muros. Merus absq; diph. p eo q est so-
lus poni p̄sueuerat: auctōrib; Festo & Nonio.
vt est apud Teren. in Phormio. Nihil habet ni-
si spem merā. Nūc tñ & purus vel syncer⁹ in-
terptat. Mer⁹ absq; diphthōgo p vino ponit.
Mæra cū æ diphthōgo fuit quarta Præti filia
ex antia vxore. Meroe hui⁹ meroes cū e absq;
diph. triū videlicet syllabarū: insula qdaz ē Ni-
li fluminis: & eiusdē noīs in ea. de q Luca. li. x.
Ambit meroe nigris fæcunda colonis. Mæris
cū ce diph. p qdaz pastore a Virg. ponit: quo
etiā nomine rex qdam ægypti vocatus est.
Mus grēcū vocabulū est: q apud illos μυσ cū
y grēco scribit: & facit in grō plu. muriū: vt in
Randensem tradit Laurē⁹. Quod etiā auctō-
ritate Hierony. cōprobat in li. i. Regū. cap. vi.
ita dicētis. Facietisq; similitudines annorū vestro-
rū: & similitudines muriū: q demolliti sunt terrā:
At vero Romulus metri gratia mus⁹ p̄tulit: cū
ait. Onsitat hinc murū ludere p̄pta cohors.
Simili quoq; modo p̄tulit Carolus Arretin⁹:
cū dixit in initio batrachomyomachię: ranas;

muricq; siml. Mus format diminutiue muscu-
lus. Musculus item cochlea aquarū est: & nau-
gij gen^o. Musculus lanugo qdam est viridis: i lo-
cis humidis crescēs. Vir. Musco circūdat ama-
ræ corticis. Musca parū volatile format p di-
minutionē Muscula. Boetius. Quid imbecilli⁹
homine: q̄s morlus muscular; necat. Muschus
cū ch aspirato: aial est quadrupes ad muris si-
militudinē. iuxta cuius vmbilicū: sanguineum
nascit apostema inter carnē & coriū: qd cū pel-
le ablatū: p̄ciosum muschum cōficū
Musa a μοσχο: quē inquisitio dicta est: aucto-
re Herodiano: nō autē a mos aqua: vt sōnauit
Vgu. Musæ nouē fuerūt. Chio: Euterpe: Tha-
lia: Melpomene: Terpsichore: Polymnia: siue
Polihymnia: Vrania: Calliope: Erato: quā tñ
Archades nō musam: sed varem fuisse dicunt.
Quas omēs etiā tribversib; Hesiodus i Theo-
gonia cōprehēdit: cū ait. Κοίω τε Ξυτερπυ-
τεσσα λει ατεμελπομενα τε τερψιχο-
ρη τε ερατω τε πολυ λια τε ούρα-
ρη τε καλλοπηιε τήλπροφερεσ τα
τρεσσάσσων.

Musca. Require in dictione mus

Muscula. Ibidē.

Musculus. Ibidē

Muschus. Require ibidem.

Musio & murilagus: animal est quadrupes: qui
alio nomie Catus appellatur

Musso muslas. Require in dictione murmuro.

Mustavrb; est Aphricæ inter Thabrā ciuita-
tem & Bragadā fluiū: teste Ptole. Mustū vinū
vocat nouū. Oui. in Fastis. Premia de lacubus
pxima musta tuis. Marf. Imbrue plebeias: du-
linis pulitib; ollas. Vt satur in muacuis: dulcia
musta bibas. Probus autē maf. gñe mustus de-
clinarī p̄cipit. Mustus musta mustū: p nouus
noua nouū ponit. Vñ Plau. mustā iuencā di-
xit. Sifiter etiā Censorin⁹ de agna: ingt. Musta
pascēda. Næui⁹ in gymnastico. Vtrū meli⁹ est
virginē an viduā vxorē ducere: virginē: simu-
sta est. Ab eo q̄ est mustus nouus fit (radit Ca-
per) Mustaci⁹ mustacia mustaciū. Ait em. Mu-
stacius: siue mustaciū nō ad gen⁹ referendū est
quia b̄ sit aut illud: cū p̄ senihil sit: sed sic plane
est: mustacius panis: & mustaciū librū recte di-
cimus: hoc est nouū. Fallit tñ Caper cū & mu-
stacius maf. & mustaciū neu. gñis apud appro-
batissimos legat auctores. Quod q̄dez vt mea
opinio fert: nō ab eo qd est mustū nouū: sed a
mustace lauro descēdit. Iuue. satyra. vij. Causa
nec est: quare cenā & mustacia perdas. Strati⁹
li. siluag. i. Et mustatius: & letante palma præ-
grandes caritides cadebant. Quo aut fiat mō
Caro insinuat: cū ait in re rustica. Mustacios sic
facito. Farinæ filiginē: modiū vnū musto cō-
spergito: anysum: cyminū: adipis pondo duo

casei librā & devirga lauri deradito: codē ad-
iecto: & vbi defrixeris: lauri folia subrus addi-
to: dum concoques

Mustacium. Require in dictione musta.

Mustacius. Require ibidem

Mustum. Ibidē

Mustus. Ibidem

M ante VT

Mueto. Require in dictione mutio.

Mutio mutis quartæ cōiug. fcat loqui: auctore
Pōpeio. Persius. Men mutire nefas. Enn⁹. Pa-
lam mutire plebeio piaculū est. Mutio mures
secūdæ. Vnde mutelco fcat mutore: nō ore tace-
re vel loqui nō posse. Oui. Meta. xij. Troas des-
exdamāt: obmutuit illa dolore.

Mutuo (ingunt Vgutio & Cathol.) fit mutuo
dare. Mutuor autē mutuo accipe: cū mutuari
etiā mutuo accipe significare haberi: aucto-
re Marcel. Cæciliū inducēte dicentē. Ad ami-
cos currat mutuatiū mutuet causa mea.

Mutuor. Require in dictione mutuo.

N ante A

Nancio nancis. & Nanciscor
deponēs in vno fcatō dici
pōt. Vñ Graccus p̄ se ait.
Si nantiā populi desiderū
& pbabo reipublicæ cō-
moda. Nancio facit in p̄e-
rito nanxi. in supio nactū.
teste Prisc. Nanciscor vero
format p̄teritū nactū sum:

& significat inuenire: acquirere: adipisci

Nablium. Require in dictione naulum.

Nabulum. Require ibidem

Nanciscor ceris. Require in dictione nancio

Nardos scemi. & nardū neu. gñe tā p̄ vnguen-
to q̄ p̄ herba ex qua conficit declinari potest.

Quæ cū græca sit dictio: rectius in os vt tradit
Probus: q̄ in us notatiū terminamus. Hiero.
in Cant. Nardos mea dedit odorem suum. Ti-
bul. Illius puro distilent tēpora nardo

Mardū nardi. Requi. in dictione nardos.

Nares p̄fali tñ nume. declinat: vt tradit Probo:
sed nō recordat Probus legisse apud Horatiū.
Emundæ naris: grī casus. Et Luca. li. ij. ait. Hic
aures alius spiramina naris aduncæ amputat.
Persius. Rancidulū qdaz balba de nare locuta
p̄strepit. Oui. lib. Meta. iij. Pandaq; naris erat
Syllius lib. xij. Vñ nare iacent gualfredus.
Sonora nare vigil sterit. Nar. fluui⁹ ē. de quo
Virg. li. gnei. vij. Sulphurea Nar alba aqua. Et
Aufoni⁹. Fluminib; q̄z italīs p̄pollēs sulphu-
reus nar. Et facit in grō naris vel nartē: teste
Seruio sup li. Virg. p̄fatum: vbi ait. Varro tñ
dicit lacum hunc in narem: vel nartem fluuiū
deriuatū. Narus & gnar⁹: & scribi & enūtiari

M